

Zpravodaj

FARNOSTÍ SKUTEČ, RANÁ A PŘEDHRADÍ

ZÁŘÍ 2019



Úvaha podzimní

Loni jsem na tomto místě psal o **kráse a velikosti úrody** ovoce, které se bohužel válelo po příkopech a málokdo měl o to zájem... Rád vzpomínám, jak jsem na kole a s taškami i batohem jel párkrát sebrat aspoň něco. Letos bych to nezvládl...:-) Jistě i tento rok je co sklízet a je za co být vděčným....

V souvislosti s tím bych rád připomněl sobě i nám všem, že existují nejen plody našich stromů, ale i ovoce duchovní... Říká se tomu ovoce Ducha Svatého a označuje v křesťanském pojetí základní ctnosti, které dosáhne člověk, který se vydá Bohu. Pavel je zmiňuje v listu Galatským 5,22: „**Ovoce Božího Ducha však je láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrotá, věrnost, tichost a sebeovládání.**“

Je vidět, že tyto ctnosti jsou různé, ale **navzájem se doplňují**. Třeba sebeovládání a trpělivost, či tichost, jsou předpokladem pro opravdovou radost, pokoj i lásku – podobně je to třeba mezi jablky a hruškami.

Stane se, že **mnoho ovoce opadá** nebo shnije díky vosám nebo suchému počasí. Musíme si dávat pozor, aby i naše ctnosti, o které usilujeme, nám nesebral pokušitel nebo naše lhostejnost a nezájem je rozvíjet.

Ovoce z našich zahrad má v sobě **spoustu vitamínů** a dalších užitečných látek, stejné je to i s naším duchovním zdravím – ovoce Ducha svatého činí náš duchovní život plodným a dobrým... To, co sklídíme z našich stromů, může být **dobrym dárkem** pro naše blízké a důkazem toho, že je máme rádi a vážíme si jich. Pokud spolupracujeme s Duchem svatým i jeho dary, které získáme, jsou radostí a obhacením i pro naše blízké.

Mnozí si **ovoce uchovají** tím, že je zavaří do kompotů, marmelád nebo zpracují na velmi zdravý čirý nápoj, který chrání před nachlazením a špatnou náladou...Podobně věrme, že když rosteme v darech a ovoci Božího Ducha, uchováme si je pro Boží království a pomůžou nám být čím dál více Božími dětmi i věrohodnými svědky pro druhé...

A tak přeji nám všem, ať dobře využijeme obojí úrodu pro přicházející zimu i pro Boží království...

K tomu vám všem ze srdce žehná (stále ještě z košumberské léčebny)

o. Jan Linhart

FARNÍ TÁBOR

V týdnu od 28. 7. do 3. 8. se uskutečnila v novém komunitním centru F. X. Mimry historicky první vícedenní akce a to náš tradiční farní tábor. V neděli jsme ve westernovém stylu přivítali 29 dětí a vysvětlili jsme jim, že se nachází na území Mexika, kde jsme založili velkou železniční společnost, která se starala o vybudování kolejí po celé zemi. V čase, kdy zrovna nikdo tuto železniční síť nestavěl, jsme se zabývali vymýšlením živností a pracemi, bez kterých bychom se neuživili. Samozřejmě jsme hráli různé mexické hry pro navození té správné atmosféry - pašovali jsme suroviny z Ameriky přes hranice do Mexika, hledali aztécké zlato, čelili přestřelkám banditů a mnoho dalšího. Moc se nám to všem líbilo a těšíme se na další roky.

Zaměstnavatelé společnosti Transmexicana s. I.

Štěpán Pavliš



PEČUJÍCÍ

Byli jste někdy v čekárně chirurgické ambulance? Pokud ano, víte, jak to tam chodí. Plno pacientů, děti a dospělí dohromady. Málo lékařů na tolik lidí. Odbíhání k operacím, náležavým případům, ... Čekání, vyšetření, odběry a zase čekání... Přitom si všímáte, kdo přichází, s čím asi, na každý pohyb i slovo z nudy reagujete. Nedávno jsem si tam s taťkou taky poseděla. Přišel tam také asi šedesátiletý pán s babičkou na vozíku, kolem očí měla modřiny, tzv. brýlový hematom, pravděpodobně z pádu. Na první pohled obyčejná starší babička. Ale pak to začalo, projevila se další nemoc – Alzheimerova. „Jirko, už půjdeme?“ To zaznělo snad stokrát. Můžu se podrbat na bradě, ve vlasech, proč zavřeli zase ty dveře, kdo to je, co chce??

... Stále dokola a dokola. Vlídne jí odpovídal se svatou trpělivostí. V čekárně je slyšeli všichni. Postupem času i na pana Jirku padla únava a přišlo mi, že už neví, čím by maminku na chvíli umlčel. Byl v rozpacích a jakoby se za ni styděl. Můj pocit... Ale za co? Není to lehká péče, lehce nabyté peníze na péči, jak si někdo myslí. Hlavně pro chlapa. Vždyť vzdát se svého života, práce, koníčků, přátel, na nic není čas, jen 24 h péče, neustálá pohotovost. Vám blízký se vám mění před očima. Nejdříve zapomíná, nad čímž se kolikrát pousmějeme. To je teprve začátek! Postupem času, kde je ta rozumná maminka, co potěšila slovem, buchtami, postarala se o vše a všechny, přispěla radou, ...??? Teď nikoho nepoznává, hygienické návyky jaksi pozapomněla, zato sprostá slova, výčitky a nadávky jsou jí blízké, obviňování z vymyšlených krádeží, každodenní scény, utíkání domů, i když je doma, v noci nespí, bloudí, kramaří, rozmazává výkaly, nezavírá vodu, ... Hlavně blízcí, co se starají, jsou ti nejhorší. Samozřejmě se střídají lepší dny s těmi hroznými, pro pečujícího vysilujícími, jak fyzicky, tak i psychicky.

Když se vrátím k panu Jirkovi, nakonec projevil úžasné gesto. Vzal maminku za ruku, ona se ho druhou láskyplně chytla a pousmála se. Sice ji vůbec neumlčel, ale bylo vidět, že se s ním cítí v bezpečí a je šťastná. Už by to slovy sama neuměla vyjádřit.

Takže všem, co se doma takto staráte, velký obdiv!

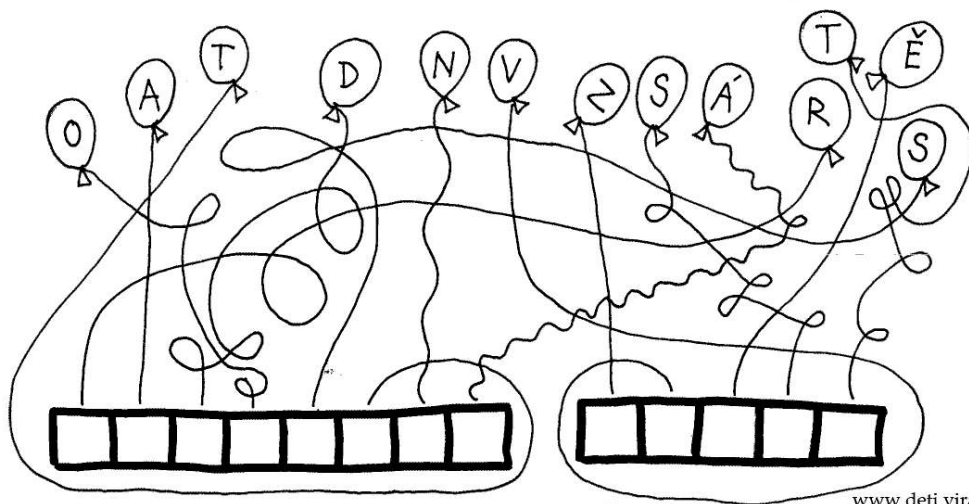
R. Spilková

DĚTSKÉ OKÉNKO



Už jste děti někdy zažily nějakou událost nebo setkání, o kterém jste pak nadšeně vyprávěly dalším lidem? Toto velmi často zažívali lidé v době, kdy mezi nimi začal působit Ježíš Kristus. Jeho učení i zázraky byly tak ohromné, že každý, kdo se s ním setkal, o něm musel vyprávět dalším lidem. Ježíš lidem přinesl radost z Božího království a záchranu od hříchu – přinesl lidem spásu. To byla pro lidi obrovská novina, které říkáme EVANGELIUM, neboli:

Eva Bártová



www.deti.vira.cz

OSLAVA 30 LET KNĚŽSTVÍ

V červnu letošního roku uplynulo 30 let od svěcení našeho duchovního otce, děkana P. Jana Linharta v katedrále Svatého Ducha v Hradci Králové.

Zpráva o výročí se rychle rozšířila mezi farníky. Ale co koupit a jak oslavit tuto významnou životní událost? Byly jsme bezradné, a tak jsme se šly poradit za panem děkanem. Odpověď k dárku byla krátká a jasná: „Nechci nic.“ S oslavou jsme se dohodly, že bude formou farního kafe. Jeden farník navrhl, aby se koupil kufřík s liturgickými předměty na převoz, další zařídil koupi a bylo rozhodnuto.

V neděli 30. 6. začala oslava mši svatou, na konci dva farníci poblahopřáli za celou farnost a o. Jan nás všechny pozval na faru. Další obava byla: „Přijde někdo na faru, kolik nás bude?“ Skauti jsou už na táboře, někteří odjíždějí na dovolenou. Nakonec se nás sešlo tolik, že se sháněly židle a stoly, kde se dalo. O program se postaral, jako při každé akci, sám oslavenc. Promítl nám fotky ze svého života od dětství až po současnost s farnostmi, kde působil. K tomu měl připravené jako vždy zajímavé vyprávění. A protože nás bylo hodně, promítal dvakrát – na chodbě a v klubovně. Škoda, že to někteří farníci neviděli. Snad nám to p. děkan ještě někdy promítne. Jídla bylo jako vždy dost, slané, sladké, kdo mohl, přispěl. A tak jsme se občerstvili a díky p. děkanovi, který se svěřil se svým životem, byl i zajímavý program a nakonec zbyl i čas si popovídat, což je také důležité.

Myslíme si, že se oslava dle našich možností vydařila.

Modlíci se matky - babičky

ANKETA MEZI ZÁKAZNÍKY PEKAŘSTVÍ

Tentokrát zákazníci odpovídali na 2 otázky:

Co Vás napadne při datu 17. listopad?

- demonstrace študáků
- revoluce (3 odpovědi)
- hrkali klíčkama – demonstrace
- přišly velké změny, jsem ráda, že to přišlo
- studentská manifestace
- nevím

Co Vám říkají Dušičky?

- památka zesnulých (2 odpovědi)
- svátek zesnulých
- svátek zemřelých
- vzpomínka na ty, co jsou v nebi... nejvíc vzpomínám na moji babičku
- vzpomínka na zemřelé
- krásný pocit na hřbitově

A. Kozderková

ŽEHNÁNÍ KOMUNITNÍHO CENTRA

Pouťová mše svatá, na svátek sv. Jakuba, se letos nesla ve velmi slavnostním duchu. Nejen, že kostel rozezněl Břízův chrámový sbor a dodal tak dané chvíli velmi důstojnou a chvílemi i dechberoucí atmosféru, ale i to, že do našeho kostela zavítal královéhradecký biskup Jan Vokál, aby svou přítomností a modlitbou požehnal novému místu, které zde, na Raně, vzniklo. Za přítomnosti farníků místních i přespolečných bylo komunitní centrum požehnáno. Slavnostní oběd se odehrál v úzkém kruhu několika kněží z okolí a těch, kteří se na stavbě komunitního centra podíleli.



Místo se tak stává prostorem k setkávání a ke kulturnímu životu. Jako první takové setkání zažily místní farní děti, které sem hned tento den přijely, aby zde prožily farní tábor. Komunitní centrum vydrželo zatěžkávací zkoušku a je otevřeno pro všechny v každou roční dobu.

Marie Adámková



NAŠI (STARO) NOVÍ SOUSEDÉ VE SKUTČI

Před několika měsíci se v blízkosti naší fary ve Skutči, v bývalém objektu firmy Grano, zabydleli noví sousedé. Jsou to pracovníci a klienti Domova na hradě Rychmburk. Koncem roku organizace změní svůj název na Domov Na cestě a do zrekonstruovaných prostor se nastěhuje vedení organizace. Zároveň tam zahájí svojí činnost centrum denních aktivit s pracovním názvem „Taxis“.

Začátkem prázdnin oslovil ředitel Domova Jakub Vávra pana děkana Jana Linharta s prosbou o schůzku a nabídkou spolupráce při plánování jejich akce „Na pohodu“. Chtěli bychom se s vámi podělit o zajímavosti, co jsme se o Domově během příprav dozvěděli.



Lidé užívající služeb Domova v posledních letech procházejí neuvěřitelnými změnami. Většinu svého života žili v nemocnicích, nebo pobytových službách, které jim díky nastavenému systému péče postupně odebraly jejich životní role a dovednosti. Museli dodržovat nastavený řád ve společnosti dalších dvou až šesti cizích lidí v jedné místnosti. Jakékoliv aktivity během dne nevycházely z jejich potřeb, přání nebo zájmu. Vždy je plánoval někdo jiný, pro potřeby systému. Nyní probíhá humanizace psychiatrické péče v ČR, která vychází z teze, že dlouhodobé vytržení člověka s duševním onemocněním od jeho blízkých, z jeho komunity a odebrání jeho kompetencí spíše nemoc prohlubuje. Dnes většina klientů Domova žije v samostatných, maximálně dvoulužkových pokojích. Sami jsou schopni se postarat o své základní životní potřeby, jako je uvařit, uklidit, vyprat apod. A nyní jsou ve fázi, kdy hledají v sobě potenciál žít plnohodnotný život, který v nich byl kdysi potlačen i díky nemoci. Mít své zájmy, dělat věci kdy chci a jak chci a být platný ve společnosti.

Také pracovníci Domova musí zvládnout změny v jejich profesním životě. Klienty nevychovávali, nepoučují, nepřebírají odpovědnost za klienta tam, kde ji může nést sám. Stávají se z nich partneři nebo průvodci klientů na jejich cestě k návratu do běžného života. Mluví s nimi o jejich přáních a spolupracují s nimi na jejich plnění. Pracovníci více než rok procházejí intenzivním vzděláváním, které je připravuje na změny v přístupu k lidem s duševní poruchou. Mají možnost navštěvovat tuzemské, ale i zahraniční organizace, které poskytují

sociální služby nemocným a inspirovat se jejich úspěchy. Největší motivací ke změně jsou pracovníkům sami klienti, vidí, jaké pokroky dělají, jak ožili, co vlastně všechno umí. Součástí jejich týmu jsou i peer konzultanti, což jsou lidé, kteří mají zkušenost s duševní nemocí a díky tomu mohou být pro klienty nadějí, že i oni mohou zvládnout svou nemoc a pracovat na příběhu svého života. Zároveň pracovníkům předávají pohled, jak mohou určité situace nemocní vnímat odlišně než oni. Předávají jim svoji zkušenost s projevy nemoci a možnostmi, které jim pomáhaly je zvládnout.

Takto komplexní transformaci služeb pro lidi s duševním onemocněním prochází Domov na hradě Rychmburk jako první v naší republice. Jejich úspěch bude i úspěchem pro celé naše město. Ostatní podobná zařízení, která se změnami ještě nezačala, budou k nám přijíždět a inspirovat se. Budeme příkladem dobré praxe. To stojí za naši pozornost a podporu.

Ještě zpět k akci Na pohodu. Spolupráci jsme uskutečnili a akce dostala svého názvu. Přišlo nemálo občanů Skutče a s klienty a pracovníky se seznámilo. Kupovali si od nich občerstvení a k zakoupené kávě každý dostal zákusek, který pekly klientky Domova. Viděli je při jejich vystoupeních v Cirkusu Paciento, což je projekt sdružení Ledovec z Plzně. Před a za naší farou to ten den ožilo, sedělo se na trávě, tančilo, zpívalo, žonglovalo, skákalo a bylo jedno, kdo má jakou diagnózu. Byli jsme pospolu. Poděkování patří i dalším organizátorům z řad skutečských skautů.



Chceme společně doufat, že jsme tímto založili hezkou novou tradici a budeme našim sousedům lépe rozumět.

Domov na hradě Rychmburk – příspěvková organizace Pardubického kraje
Celoroční pobytové zařízení pro osoby starší 18 let se sníženou soběstačností z důvodu chronického duševního onemocnění. Klientům nabízí služby chráněné bydlení a domov se zvláštním režimem.

FARNÍ VÝLET DO MALÝCH SVATOŇOVIC 18. 5. 2019

Farní výlet do Malých Svatoňovic se vydařil. V autobuse jsme od pana faráře Ondřeje Matuly obdrželi program na celý den, i s popisem poutního místa. Uvítali jsme to hlavně v zadní části autobusu, kde byl mikrofon špatně slyšet. V Malých Svatoňovicích se nachází poutní kostel Sedmi radostí Panny Marie. Po příjezdu na místo jsme v přílehlé kapli zvané Studánka naplnili nádoby záračnou vodou. Pan farář Ladislav Hojný nás přivítal a obšírněji nám přiblížil historii kostela. Po mši svaté nám z oltáře vyjmul Svatoňovickou Madonu k uctívání.

Ve svahu za kostelem jsme vstoupili do Mariánské zahrady s kapličkami k Sedmi radostem Panny Marie. Zastavení křížové cesty, která jsou ve svahu mezi kapličkami, nás dovedla až nahoru k Božímu hrobu. Po návratu dolů jsme ještě navštívili kapli sv. Tadeáše a Lurdskou kapli, která se nachází vedle Studánky. Ke zhlédnutí se v Malých Svatoňovicích nabízí Čapkovo muzeum. Zvládli jsme zde i oběd v místní restauraci.

Z Malých Svatoňovic jsme se přesunuli do Úpice. Kdo měl zájem, navštívil muzeum a Dřevěnku. Náměstí bylo přeplněné stánky a cyklisty. Kostel na náměstí byl zavřený, což nás trochu mrzelo. V cukrárně jsme se osvěžili zmrzlinou.

Modlitbou svatého růžence jsme při zpáteční cestě poděkovali za Boží ochranu a krásné zážitky. Šťastně jsme se vrátili domů v 19 h.

Marie Pospíšilová



FARNÍ DEN VE SKUTČI



V sobotu 7. 9. 2019 se odehrál další z řady Farních dnů. V 16 hodin se konala mše sv., sloužil ji otec Jan Linhart, který pro tuto příležitost dostal propustku z Hamzovy léčebny na Košumberku, kde rehabilituje po operaci kolene. Farníci se s ním tak mohli po měsíci opět setkat, a to nejen při mši svaté.

Podzimní počasí se nakonec umoudřilo a odpoledne i večer už nepršelo, děti se alespoň mohly dosyta vyřádit venku na zahradě a hřišti. Dobrého jídla a pití bylo dostatek, „domácí“ me-

louny z farní zahrady byly chutné, program zajímavý.

Jako host zde vystoupila paní Jana Sieberová z Hořic, která založila Domácí hospic Duha a věnuje se hospicové péči. Vyprávěla nám o svém povolání zdravotní sestry a o své cestě k hospicovému hnutí, o nelehkém zakládání hospice a vůbec o paliativní péči jako prevenci eutanazie. Měli jsme možnost také zhlédnout několik krátkých videí k dané problematice.

Při poslechu některých příběhů snad všechny naslouchající alespoň na chvíli „zamrazilo“, některé události z vyprávění dojaly, protože jsme si v tu chvíli mohli nějak hmatatelněji uvědomit, že se „to“ děje v přítomném čase všude kolem nás, a dříve nebo později nás pravděpodobně nemoc a určité umírání a smrt čeká každého osobně... A že důležité je neztratit ze zřetele Pána Boha a naději, protože jinak není co řešit...

Prožili jsme příjemné přátelské setkání. Bohu díky. ☺ Velké díky také všem zúčastněným – organizátorům i účastníkům – a vy, kteří jste letos chyběli, určitě si udělejte příště čas... ☺

P.S. speciální pozdrav aktérům improvizované taneční zábavy a karaoke show. ☺

Jitka Burešová



ROZHOVOR S P. PETREM ZADINOU

Představujeme Vám formou rozhovoru aktéra adventní duchovní obnovy P. Petra Zadinu, kterého rádi v prosinci přivítáme ve Skutči.

Z jaké rodiny, prostředí a farnosti pocházíte? Jaký jste měl „základ své víry“?

Pocházím z krásné rodiny. Mám 5 sourozenců, jsme čtyři kluci a dvě holky. Máme se moc rádi. Jsem z Rozsochatce, to je na Vysočině, u Chotěboře. Rozsochatec patří pod farnost Čachotín, ale do kostela jsme jezdili i do Dolní Krupé, což je také blízko a chodí tam naše babička. Maminka nás naučila se modlit a od malička jsem ministroval.



Povězte nám něco o sobě...

Mám rád hudbu a rád ji i vytvářím. Hrál jsem v životě v několika kapelách, od dechovky až po punk. Rád čtu a mám rád buchty. Na gymnáziu jsem se věnoval atletice a dodnes si rád zaběhám a rád hraju fotbal.

Na co rád z dětství vzpomínáte? Já třeba na prázdniny u babičky v Polsku, stavění panáčků o žních, chození do houslí, ... bylo by toho hodně. Jak to máte Vy?

Z dětství rád vzpomínám na prázdniny u babičky v Horní Krupé, dále zážitky z chaty v oboře, kde byli daňci a kde jsme byli několikrát o prázdninách. Na základní škole a i později na gymnáziu jsme jezdili na výlety s panem učitelem Hájkem, který nás vedl i jako ministranty. Od něj jsem se toho hodně naučil a rád na to vzpomínám.

Kněží jsou zvyklí na tuto otázku, jak to bylo u vás jít životem „kněžskou cestou“?

Knězem jsem teprve dva roky. Je to krásné. Jsem šťastný a nedokážu si představit krásnější povolání. Bůh skrze mě koná každý den tolik dobra, že život před tím je nesrovnatelný.

Co pro Vás znamená být knězem?

Být knězem znamená sloužit. Být co nejpodobnější Ježíši Kristu a připravit se na odmítnutí a nepřátelství ze strany mnoha lidí. Lákat lidi na tu nejkrásnější cestu, cestu za Bohem.

Kde nyní působíte?

Od srpna 2019 působím v Hradci Králové jako rektor kostela Panny Marie a spirituál církevní základní školy.

Na stránkách diecéze jste veden pod funkcí spirituála Základní a mateřské školy Jana Pavla II. a zároveň vikariátního kaplana pro mládež. Co tato práce obnáší?

Na církevní základní škole vyučuji náboženství a dějepis, sloužím mše svaté, zvu děti ráno do kaple na modlitbu, zpovídám a jsem k dispozici dětem i rodičům pro duchovní rozhovory. Někdy jezdím s dětmi na výlety, to bývá docela zábava.

Naplnuje Vás práce s dětmi a mládeží?

Práce s dětmi je moc krásná. Na prvním stupni je to radost a pohodička. Na druhém stupni je třeba mnoho trpělivosti, ale přesto i tam učím moc rád. S mládeží je to legrace, když přijdou. Mladí dnes nemají vůbec čas, ale když přijdou, tak to stojí za to.

Co Vás zaručeně rozesměje nebo jen obyčejně potěší?

Rozesměje mě dobrý vtip, potěší mě, když mě někdo hezky pozdraví, nebo mi dá něco dobrého k snědku, třeba buchtu.

Léto pomalu končí, jak jste ho prožil?

Léto bylo pro mě dost intenzivní. Kromě dovolené jsem byl 4 týdny na různých táborech pro děti a pak jsem už nastupoval na nové místo, do Hradce Králové.

Prozradíte téma adventní duchovní obnovy, kterou povedete ve Skutči? Nalákejte farníky... ☺

To se mě ptáte moc brzo. Nad tématem duchovní obnovy jsem ještě nestihl přemýšlet. Ještě v životě jsem žádnou duchovní obnovu nevedl. Mohu zaručit, že to bude praktické, bude tam něco o modlitbě a možná s trochou humoru.☺

Díky za věnovaný čas určený k nahlédnutí do Vašeho života. Přejeme vše dobré a těšíme se na brzké shledání.

R. Spilková

SETKÁVÁNÍ SENIORŮ

Komunitní centrum Raná připravuje pro seniory pravidelné posezení s pestrým programem. Setkávat se budeme vždy jednou za 14 dní v pondělí od 16.00 hodin v Komunitním centru. První setkání proběhne 2. prosince a následovat pak bude vánoční posezení 16. prosince. Jste všichni srdečně zváni.

Jana Duchečková, Iveta Novotná

Komunitní centrum Raná

Indonésie dvěma pohledy



Vojtěch Jehlička



Indonésie ze dvou opačných pohledů, skrze mé prožitky a zkušenosti ze stáže na Institutu Seni Indonésia Yogyakarta na ostrově Jáva.

První pohled na krásy zdejší kultury, obyvatele, krajiny a místa, která jsem navštívil.

Druhý pohled, který se dotýká znečištění odpadem (plastem), chování obyvatel k přírodě, zvířatům apod.



V neděli 24. listopadu

od 16.00



MIMORÁDNÉ BOHOSLUŽBY A AKCE

- 29.9. - Tichá sbírka
- 9:30 posv. mše sv. v **Předhradí**
- 11:00 poutní mše sv. v **Radčicích**
- 4.10. - 18:00 - 21.30 - KC Raná - Večer mladých
- 6.10. - 8:00 posv. mše sv. - **Prosetín**
- 8:00 **dětská mše sv. - Skuteč**
- 10.10. - 9:30 - Raná - mše sv. a vikariátní setkání kněží v KC
- 20.10. - sbírka na PMD – **misie + misijní koláč**
- 25.10. od 16 h Raná zpovídání v KC
- 27.10. - 11:00 posv. mše sv. - **Hluboká**
- 27.10. - v Předhradí před a po mši sv. a ve Skutči od 16:00-18:00 mimoř. **svátost smíření**
- 27.10. - Raná - volby do PRF
- 31.10. - 8:00 **mše sv. s gymnáziem** ve Skutči
- 1.11. - **16:00** mše sv. v **Předhradí + pobožnost**
- **17:30** mše sv. **ve Skutči**
- 1.-3.11. - KC Raná - společenství mládeže Hlinsko
- 2.11. - **16:00** mše sv. **Předhradí**
- **17:30** mše sv. **ve Skutči + pobožnost s průvodem**
- 3.11. - 8:00 **dětská mše sv.** ve Skutči
- 14:00 posv. mše sv. - **Janovičky**
- 8.11. - 17:45 **Náboženství pro dospělé – fara Skuteč**
- 10.11. - **II. Sběrka na pojištění**
- Týden před 17. listopadem akce gymnázia i ve farnosti k 30. výročí svobody**
- 14.11. - **17:00** mše sv. **s gymnáziem** ve Skutči
- 17.11. - 17:11 zvonění zvonů
- 24.11. - 17:00 - 17:50 **sv. smíření - fara Skuteč**
- 24.11. - 16:00 - KC Raná beseda s Vojtěchem Jehličkou o Indonézii
- 30.11. - spol. **zahájení adventu** na náměstí ve Skutči
- 1.12. - **dětská mše sv. + Mikuláš + žehnání adv. věnců, II.sběrka na bohoslovce**
- 2.12. - 16:00 KC Raná - Klub seniorů
- 6.12. - 17:45 **Náboženství pro dospělé**
- 7.12. - 6:30 **dětská rorátní mše sv.** při svíčkách ve Skutči (farní kostel) + snídaně na faře
- 7:00 Raná kostel roráty
- 8.12. - 18:00 **večerní mše sv. při svíčkách** ve farním kostele ve Skutči
- 14.12. - 9:00 **adventní duch. obnova** s P. Petrem Zadinou z HK na gymn. Skuteč
- 16.12. - 16:00 - Klub seniorů - KC Raná
- 20.12. - 8:00 **mše sv. s gymnáziem** ve Skutči při svíčkách
- 23.12. - **Živý betlém** Skuteč
- 26.12. - 15:00 - Raná kostel - Zpívání u jesliček

Školní mše sv. ve Skutči je v době vyučování každý čtvrtek v 7:00

Od 1.11. budou všechny mše sv. ve Skutči ve farním kostele ve Skutči – na jaře budou opět středeční a nedělní mše sv. večer v kostele Božího Těla.

V zimním období budou mše sv. ve středu v Hluboké v 18:00, v Předhradí ve čt. v 16:00, na 1. pátek v 16:00, na Štěpánově 2. sobotu v 16:00 a v Lažanech nebudou.

Adventní zpovídání – 8. a 15.12. před a po mši sv. v Předhradí, 15.12. od 15:00 do 18:00 na faře ve Skutči.

změna programu vyhrazena :-)

Vydáno 29. září 2019 pro vnitřní potřebu farností Skuteč, Raná a Předhradí.

Kontakt: ŘKF - děkanství Skuteč, Tyršova 1, 539 73 Skuteč

Tel: J. Linhart- 605 541 676, O. Matula - 732 536 873, Internet: www.farnostskutec.cz, www.farnostrana.cz